

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

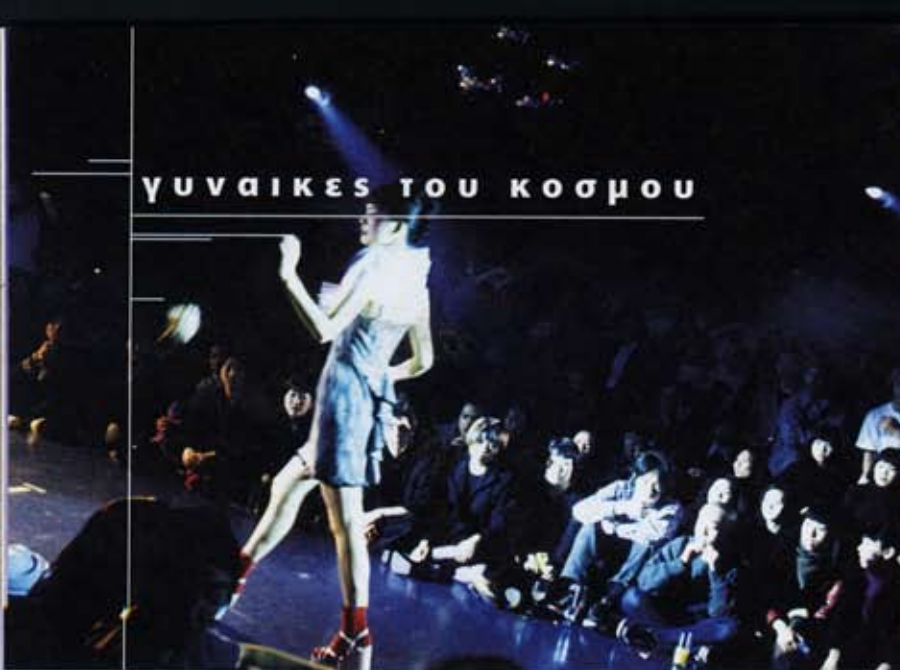
ΚΕΙΜΕΝΟ: ΑΦΑΝΘΑ ΠΡΙΒΟ

Το Τόκιο με τις τεράστιες οθόνες παντού
θύμίζει λούνα παρκ. Η Κέικο παίρνει το
μετρό, δουλεύει, ψωνίζει, φροντίζει την
οικογένειά της, ονειρεύεται. Είναι...

η Γιοσιωνέζα

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι Γιαπωνέζες ακολουθούν πιστά τη μόδα, είτε πρόκειται για το πρεϊ-α-πορτέ είτε για την τάση στον τρόπο διασκέδασης

Θα έλεγε κανείς ότι ο θόρυβος του μετρό είναι το πιο αποτελεσματικό νανούρισμα γι' αυτούς τους ανθρώπους. Τα κεφάλια κρέμονται προς τα εμπρός ή προς τα πίσω, ακουμπάνε πάνω στο στήθος ή διπλώνονται με έναν περιέργο τρόπο σαν να στηρίζονται σε πάνινους σβέρκους ή, σε άλλη περίπτωση, γίνονται ένα με τα τζάμια, κολλημένα με τον κρόταφο στο παράθυρο. Το μετρό, όποια ώρα κι αν είναι, αποτελεί μια έκθεση ανοικτών στομάτων. Οι τσάντες, τα βαλιτσάκια των laptop και οι σακούλες, όμως, δεν πέφτουν από τα χέρια, σαν να είναι αυτά τα μοναδικά μέλη του σώματος που δεν έχουν ακόμη παραδοθεί στην κούραση.

Δεν κοιμούνται όλοι στο μετρό, βρίσκεις επίσης ανοιχτά μάτια. Σαν αυτά της κυρίας Fujiwara που περιπλανώνται άσκοπα στο βαγόνι. Μόλις έχει σχολάσει από τη δουλειά της, ένα υποδηματοπωλείο όπου εργάζεται ως πωλήτρια μερικής απασχόλησης, όπως και οι άλλες γυναίκες του μαγαζιού. Παρόλο το χαμένο, βαριεστημένο βλέμμα της, οι σκέψεις περνάνε αστραπή από το κεφάλι της κυρίας Fujiwara. Σκέφτεται ότι ακόμα πρέπει να φτιάξει το βραδινό, ότι πρέπει να ετοιμάσει το «aisai bentō» (σπιτικό φαγητό σε ένα τάπερ) που θα πάρει ο άντρας της αύριο στη δουλειά, ότι το πρωί θα πρέπει να σηκωθεί νωρίς για να ετοιμάσει το πρωινό για την οικογένειά της: ρύζι, τσάι και κάποια λικουδιά... Σκέφτεται ότι πρέπει... ότι πρέπει... Υπάρχουν και άλλα πράγματα που την απασχολούν. Η κόρη της, η Etsuko, σε λίγο καιρό θα παντρευτεί και ακόμα δεν έχουν μαζέψει τα λεφτά που χρειάζονται για ένα καθωσπρέπει κιμονό. Το περιοδικό που κρατάει στα χέρια της το υπενθυμίζει συνέχεια. Μια χαμογελαστή νεαρή Γιαπωνέζα ποζάρει ντυμένη παραδοσιακά στο εξώφυλλο συνοδευόμενη από ένα σλόγκαν: «Kimono no utsukushisa wa ni honjin no kororo desu» («Η ομορφιά του κιμονό είναι η καρδιά του γιαπωνέζικου λαού»). Μάλλον η Etsuko δεν είναι ενθουσια-

Οι νέοι προσπαθούν να συνδυάσουν την παράδοση (σουσσι) με την τεχνολογία (ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές)

Ανάλογως με το προς τα που κοιτάει καφέις, αντικρίζει από τη μία το απέραντο γαλάζιο και από την άλλη τους επιβλητικούς ουρανοξύστες του Τόκιο

ΥΠΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΜΟΥ

Οι Γιαπωνέζες προσπαθούν να συνδυάσουν την οικογένεια με την καριέρα και το σύγχρονο τρόπο ζωής.

θεωρούν ότι ο μισθός τους αποτελεί απλώς μια βοήθεια για την οικογενειακή οικονομία. Η κυρία Fujiwara, λοιπόν, έβγαλε σήμερα την υποχρέωσή της απέναντι στην οικογένεια πουλώντας παπούτσια, αλλά μόλις φτάσει στο μικρό διαμέρισμα όπου μένει, οι άλλες υποχρεώσεις της θα συνεχιστούν.

Αυτή η γυναίκα του μετρό διαφέρει πολύ από εκείνες που συχνάζουν στις μεγάλες business areas του Τόκιο και που σπανίως τις συναντάς στο μετρό. Η Fukie πηγαίνει συνήθως με ταξί στο σπίτι της, ένα μικρό και λειτουργικό διαμέρισμα κοντά στη δουλειά της. Σήμερα η Fukie έλαβε καλά νέα, μια προαγωγή στην εταιρεία της, ένας τρόπος αναγνώρισης της αφοσίωσής της και των πολλών υπερωριών. Για να το γιορτάσει, βγήκε τρέχοντας να αγοράσει ένα ρολόι Cartier χιλιάδων δολαρίων. Αδύνατη, με ένα κοστούμι ευρωπαϊκής φίρμας, τέλειο μακιγιάζ, τέλειο μανικιούρ, περπατάει με τα ψηλά τακούνια της με μικρά αλλά αποφασιστικά βήματα. Η Fukie ανήκει στην πρώτη γενιά γυναικών που τόλμησε να φτάσει στα 30 χωρίς να σκέφτεται το γάμο. Είναι μια από τις λίγες γυναίκες που κατέχει υψηλή θέση σε μια εταιρεία. Ξέρει καλά ότι η οικογένεια και η καριέρα είναι δύο πράγματα ασύμβατα στην Ιαπωνία, όπου οι εταιρείες απαιτούν ολική αφοσίωση από τους υπαλλήλους τους. Άλλωστε νιώθει ότι δεν γεννήθηκε για να είναι sengyo shifu, όπως λέγεται στα γιαπωνέζικα η τέλεια νοικοκυρά-σύζυγος-μητέρα. Από την άλλη, το γεγονός ότι μεγάλωσε σε μια παραδοσιακή γιαπωνέζικη οικογένεια είναι άλλος ένας λόγος που την ωθεί να αντιστέκεται στο γάμο. Θυμάται τον πατέρα της να επιστρέφει το βράδυ στο σπίτι, αφού είχε πει ένα ποτό με τους συναδέλφους του, και να απευθύνει στη μητέρα της λίγα λόγια παραπάνω από τις τρεις βασικές λέξεις του οικογενειακού λεξιλογίου του sarariiman: «φαγητό», «μπάνιο», «ύπνο».

055

Το караόκε είναι ένας από τους αγαπημένους τρόπους ψυχαγωγίας μιας κλασικής γιαπωνέζικης οικογένειας

Τα φώτα του Τόκιο εκπέμπουν μια ελκυστική λάμψη που δημιουργεί ένα ψυχεδελικό μωσαϊκό χρωμάτων

Ο φίλος της Keiko, πριν αποχαιρετιστούν, θα της αφήσει ένα ποσό γύρω στις 30 ή 40 χιλιάδες γεν. Αυτό το λένε enjo kosai που σημαίνει σαν «ραντεβού οικονομικής προσφοράς».

Οι αισιόδοξες στατιστικές αναφέρουν ότι γύρω στο 10% των κοριτσιών σε ηλικίες 12-18 χρόνων έχουν συμμετάσχει τουλάχιστον μία φορά σε αυτά τα ραντεβού, οι πιο απαισιόδοξες, όμως, μιλάνε για ένα 25%. Το σύστημα είναι απλό, αν και υπάρχουν διάφοροι τρόποι να κλείσεις ένα τέτοιο ραντεβού. Αρκεί, για παράδειγμα, να αφήσεις τον αριθμό του κινητού ή του beeper σε ένα τηλεφωνικό θάλαμο σε μια εμπορική περιοχή. Τα περισσότερα κορίτσια προτιμούν το beeper, επειδή είναι πιο διακριτικό μέσα στο σπίτι. Οποσδήποτε είναι επικίνδυνο, μια που ο νόμος απαγορεύει την πορνεία και το enjo kosai δεν παύει να είναι ακριβώς αυτό: ένα είδος πορνείας, ακόμα κι αν θέλουν να το κρύψουν πίσω από άλλες ονομασίες.

Λόγω του κινδύνου, πολλά κορίτσια έχουν καταλήξει σε έναν πιο εύκολο τρόπο να βγάλουν κάποια έξτρα λεφτά: τα μαγαζιά buyusera. Τα είδη που πουλάνε αυτά τα μαγαζιά αφίνουν άναυδο τον ξένο και κάνουν χρυσές δουλειές ανάμεσα στους Ιάπωνες: στολές σχολείου ή κολεγίου, καθώς επίσης και γυναικεία εσώρουχα, όχι όμως καινούρια, αλλά χρησιμοποιημένα. Οι πιο ακριβές στολές είναι αυτές των σχολείων όπου πηγαίνουν τα κορίτσια της καλής κοινωνίας. Όσον αφορά τις κιλότες (γιατί περί αυτού πρόκειται) αυτές πωλούνται σε πλαστικές διαφανείς σακούλες. Η μέση τιμή τους είναι γύρω στα 20 δολάρια, αν και εξαρτάται πολύ από τις μέρες που φορέθηκε «το κομμάτι» από την πρώην κάτοχο και από το αν υπάρχει η φωτογραφία της κοπέλας πάνω στη σακούλα, οπότε, σε αυτήν την περίπτωση, μιλάμε για άλλο ποσό, κατά πολύ μεγαλύτερο.

Η Keiko δεν νιώθει ενοχές. Ποτέ δεν της πέρασε από το μυαλό ότι κάνει κάτι κακό, παρόλο που ξέρει ότι θεωρείται παράνομο. Όλες οι φίλες της βγαίνουν ραντεβού με αυτόν τον τρόπο. Τα λεφτά τα ξοδεύουν αγοράζοντας ρούχα Versace, παπούτσια Gucci, τσάντες Louis Vuitton, ακριβά καλλυντικά και διάφορα αξεσουάρ που θα χρησιμοποιούν μόνο έξω από το σπίτι, αφού οι γονείς τους εύκολα θα μπορούσαν να καταλάβουν ότι το χαρτζιλίκι που τους δίνουν δεν φτάνει για τόση πολυτέλεια. Γι' αυτά τα κορίτσια το πιο σημαντικό πράγμα είναι να μην ξεχωρίζουν από την υπόλοιπη παρέα, σε έναν κόσμο όπου το άτομο δεν είναι τίποτα αν δεν είναι ενταγμένο σε μια ομάδα.

Οι Ιάπωνες, άντρες και γυναίκες, πλέον στα ταραγμένα νερά της κατανάλωσης και καμιά φορά πνίγονται. Γι' αυτούς είναι δύσκολο να κάνουν περικοπές και να εγκαταλείψουν έναν τρόπο ζωής που είχαν συνηθίσει από τα χρόνια της ευημερίας. Η οικονομική κρίση έχει αρχίσει να αφήνει ανεξίτηλα σημάδια και στην κοινωνία. Η χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου κρατάει ακόμα έναν έντονο δεσμό με την παράδοση· σε κανέναν, όμως, δεν ξεφεύγει το γεγονός ότι περνά μια περίοδο μεγάλων αντιφάσεων και, κατά κάποιο τρόπο, αποσύνθεσης.

Το μετρό συνεχίζει το ακούραστο ναούρησμά του σε έναν κόσμο που διανύει μια εποχή ανάμεσα στο όνειρο της παλιάς παράδοσης και την επιθυμία να ξυπνήσει στο κρεβάτι της Δύσης. ●